

การพัฒนาารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี

Development of Professional Learning Community Model for Primary School

Teachers in Phetchaburi Province

คันทมาลี พ่วงลิป¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชณา พานิช² ดร.อภิชาติ เลนะนันท์³

Khanthamali Phuangleb¹ Asst. Prof. Dr. Anchana Panit² Dr. Apichart Rananun³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 จำนวน 337 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 70 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก และหมุนแกนองค์ประกอบแบบตั้งฉาก ด้วยวิธีแวนเดอร์แมทซ์

ผลการวิจัย พบว่า

รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 7 องค์ประกอบ และองค์ประกอบย่อย 51 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบหลักที่ 1 การมีค่านิยม พันธกิจและวิสัยทัศน์ร่วมกัน มี 12 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบหลักที่ 2 ชุมชนกัลยาณมิตร มี 10 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบหลักที่ 3 ภาวะผู้นำร่วมกัน มี 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบหลักที่ 4 การทำงานร่วมกันเป็นทีม มี 7 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบหลักที่ 5 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน มี 8 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบหลักที่ 6 การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มี 5 องค์ประกอบย่อย และองค์ประกอบหลักที่ 7 การปรับปรุงและพัฒนาวิชาชีพ มี 3 องค์ประกอบย่อย ทั้ง 7 องค์ประกอบสามารถเป็นองค์ประกอบของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรีได้ร้อยละ 53.69

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop a professional learning community model of primary school teachers in Phetchaburi province. The samples used in the research consisted of 337 teachers under Phetchaburi Primary Educational Service Area Offices 1 and 2, selected by using simple random sampling. The research instrument was 70 items of 5 rating scale questionnaire with the reliability of 0.97. The Item-Objective Congruence

คำสำคัญ: การพัฒนา, รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹Master of Education Program in Educational Administration Phetchaburi Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

^{2,3}Course teacher in Master of Education Program in Educational Administration Phetchaburi Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมลล์: คันทมาลี พ่วงลิป, mimi_jung09@hotmail.com

รับเมื่อ 7 ธันวาคม 2563 แก้ไข 11 มกราคม 2564 ตอรับ 14 มกราคม 2564

(IOC) was between 0.50–1.00. The data were analyzed by using exploratory factor analysis (EFA) with the principal component analysis and the orthogonal rotation by varimax.

The research result revealed that:

The professional learning community model of Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 1 and 2 consisted of 7 components, descending in order of component weight values as follows: The main component 1–Shared values, mission, and vision had 12 sub-components. The main component 2–Friendly community had 10 sub-components. The main component 3–Shared leadership, mission, and vision had 6 sub-components. The main component 4–Teamwork had 7 sub-components. The main component 5–Community supportive structure had 8 sub-components. The main component 6–Continuous learning management had 5 sub-components. The main component 7–Professional development and improvement had 3 sub-components. These seven components were accounted for 53.69 percent of the professional learning community model of primary school teachers in Phetchaburi province.

Keywords: Development, Professional Learning Community Model

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545) ได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ระบบการศึกษา การเรียน ระบบบริหารและการจัดการ ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ตลอดจนได้กำหนดแนวในการจัดการศึกษาโดยให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ สร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในการพัฒนาเยาวชน และบุคลากรในชุมชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคมด้วยการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นการเปลี่ยนรูปแบบ การบริหารและจัดการศึกษา จากเดิมที่โรงเรียนจัดการศึกษาแต่เพียงลำพังเป็นการเปิดโอกาสให้องค์การ หน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549, หน้า 7-9)

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) เป็นกระบวนการ สร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกัน และสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน และตรวจสอบ สะท้อนผลการปฏิบัติงาน ทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวมผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานร่วมกัน การร่วมมือรวมพลัง โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม โดยมีการดำเนินการ อย่างน้อย 5 ประการ ดังนี้ 1) มีเป้าหมายร่วมกันในการจัดการเรียนรู้/การพัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ 2) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากหน่วยงาน/สถานการณ์จริงของชั้นเรียน 3) ทุกฝ่ายเกี่ยวข้องร่วมเรียนรู้และรวมพลัง/หนุนเสริมให้เกิดการสร้างการเปลี่ยนแปลงตามเป้าหมาย 4) มีการวิพากษ์ สะท้อนผลการทำงานพัฒนาผู้เรียน และ 5) มีการสร้าง HOPE ให้ทีมงาน อันประกอบด้วย (1) honesty & humanity เป็นการยึดข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นและให้การเคารพกัน อย่างจริงจัง (2) option & openness เป็นการเลือกสรรสิ่งที่ดีที่สุดให้ผู้เรียนและพร้อมเปิดเผย/เปิดใจเรียนรู้จากผู้อื่น (3) patience & persistence เป็นการพัฒนาความอดทนและความมุ่งมั่น ทุ่มเทพพยายามจนเกิดผลชัดเจน (4) efficacy & enthusiasm

เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในผลของวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ และกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ (เรวัต ชัยเชาวรัตน์, 2558, หน้า 10)

หัวใจสำคัญที่สุดของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ คือ การเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตที่ดีของครูในยุคศตวรรษที่ 21 โดยให้ครูรวมตัวเป็นชุมชน (Community) ทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับ “ปฏิรูป” การเรียนรู้ ซึ่งเป็นการปฏิรูปที่เกิดจากภายใน คือ ครูร่วมกันดำเนินการเพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้ดำเนินคู่ขนาน และเสริมแรงกันภายในและภายนอก (วิจารณ์ พานิช, 2555, หน้า 191) รูปแบบการทำงานของครูจึงต้องเปลี่ยนจากทำงานคนเดียวเป็นการทำงานเป็นทีม กำหนดเป้าหมายร่วมกันในลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงาน พัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นผลสัมฤทธิ์เป็นรายบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยโดยของ Hord (1997, p. 213) ในการดำเนินการรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทางด้านวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้คำถามว่าโรงเรียนดังกล่าวมีผลลัพธ์อะไรบ้างที่แตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปที่ไม่มีชุมชนแห่งวิชาชีพ และถ้าแตกต่างแล้วจะมีผลดีต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง (วรลักษณ์ ชูกำเนิด และคณะ, 2557, หน้า 93)

โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มีการขับเคลื่อนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูลงสู่สถานศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีการขับเคลื่อน จัดประชุมให้ท่านผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารได้จัดทำแผนการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สู่สถานศึกษา มีกระบวนการติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นระยะ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งทางสำนักงานเขตพื้นที่ให้โรงเรียนจัดทำแผนการขับเคลื่อน PLC จัดประชุมครูในรูปแบบของกลุ่ม หรือศูนย์เครือข่ายแล้วก็นำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจไปสู่บุคลากรในระดับสถานศึกษา สร้างเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานอื่น อาจจะเป็นมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น โรงเรียนในสังกัดอื่น ไข่มุมปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม มีภารกิจกับติดตามเป็นระยะ ๆ และทั้งนี้บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่ มีการสนับสนุน ช่วยเหลือ โรงเรียน มีการกำหนดแผนการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู นำไปสู่การขับเคลื่อนของสถานศึกษามีการกำกับติดตาม ร่วมกับโรงเรียนสรุปประเมินผล

จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนารูปแบบชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษานั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องสร้างรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูให้เกิดขึ้นในโรงเรียน เป็นเรื่องใหม่ที่สำคัญและยากต่อการปฏิบัติ แต่เป็นกระบวนการสำคัญที่ขาดไม่ได้ที่จะทำให้โรงเรียนกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูที่เป็นคำตอบที่ชัดเจนที่เหมาะสมกับบริบทของ แต่ละสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู และการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นข้อมูลและเป็นแนวทางซึ่งเป็นที่ยอมรับ เหมาะสม และเป็นไปได้ในการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สำหรับผู้บริหารสถานศึกษานำไปปรับใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนต่อไป

คำถามของการวิจัย

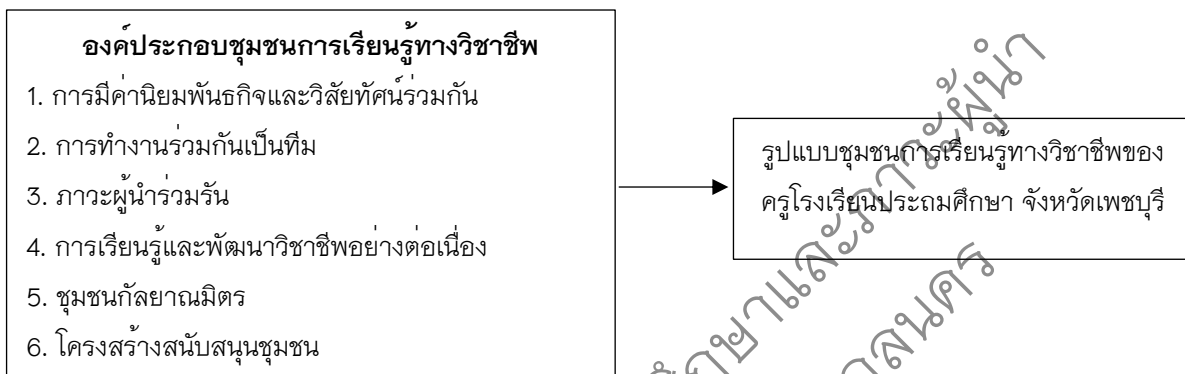
รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำมาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนประชากรครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีจำนวน 1,226 คน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีจำนวน 1,502 คน รวมทั้งสิ้น 2,728 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, อ้างถึงใน ธีระวุฒิ เอกะกุล, 2543) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 337 คน เก็บข้อมูลด้วยการสุ่มแบบง่าย ดังนี้ ครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมืองจำนวน 63 คน อำเภอเขาย้อย 27 คน อำเภอหนองหญ้าปล้อง จำนวน 19 คน และอำเภอบ้านแหลมจำนวน 42 คน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอชะอำจำนวน 36 คน อำเภอท่ายางจำนวน 74 คน อำเภอบ้านลาดจำนวน 40 คน และอำเภอแก่งกระจานจำนวน 36 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 337 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี และแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. เครื่องมือแบบสอบถาม (Opinionnaire) ที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา โดยนำข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาเอกสารวิเคราะห์สังเคราะห์หลักการแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาจัดทำเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับชั้นที่สอน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรองค์ประกอบ การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 70 ข้อ เป็นแบบสอบถามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบดังกล่าว ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามหลักของ ลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) เป็นการวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามตามขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ประกอบด้วยอำเภอเมือง จำนวน 63 คน อำเภอเขาย้อย 27 คน อำเภอหนองหญ้าปล้อง จำนวน 19 คน และอำเภอบ้านแหลม จำนวน 42 คน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอชะอำ จำนวน 36 คน อำเภอท่ายาง จำนวน 74 คน อำเภอบ้านลาด จำนวน 40 คน และอำเภอแก่งกระจาน จำนวน 36 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 337 คน

2. การเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสอบถามครูผู้สอนดังกล่าวโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งด้วยตนเอง

3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี

4. นำองค์ประกอบที่ได้มาจากการวิเคราะห์ไปสร้างเป็นร่างเป็นรูปแบบชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนแล้ว ผู้วิจัยมีการตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายพรรณนาลักษณะของข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ ดังนี้
2.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา

2.2 การวิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อและในภาพรวม รวมทั้งการวิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้ในแต่ละข้อมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best)

2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) โดยผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์การสกัดปัจจัยแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) ที่มีการหมุนแกนปัจจัยแบบตั้งฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยวิธีการหมุนแกนปัจจัยแบบเวริแมกซ์ (Varimax rotation) ซึ่งข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัยครั้งนี้ คือ ใช้เกณฑ์ในการเลือกองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ที่มีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป ค่าไอเกน (Eigen values) มากกว่า 1 ขึ้นไป และมีตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจำนวน 3 ตัวแปรขึ้นไป ซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์ของไคเซอร์ (Kaiser's criterion)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี

1.1 จากการวิเคราะห์เอกสาร ผู้วิจัย พบว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูมี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การมีค่านิยม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Values, Mission and Vision) 2) การทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaborative Teamwork) 3) ภาวะผู้นำร่วมกัน (Shared Leadership) 4) การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Professional learning and development) 5) ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring community) และ 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive structure) ซึ่งผู้วิจัยได้มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี

1.2 จากการนำตัวแปรที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) ด้วยวิธีการสกัดปัจจัยแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigen Value) มากกว่า 1 และมีตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจำนวน 3 ตัวแปรขึ้นไป มีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ โดยทั้ง 7 องค์ประกอบ สามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 53.694 ของความแปรปรวนทั้งหมด ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การมีค่านิยม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Values, Mission and Vision) 2) ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring community) 3) ภาวะผู้นำร่วมกัน (Shared Leadership) 4) การทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaborative Teamwork) 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive structure) 6) การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Learning Management) และ 7) การปรับปรุงและพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Professional improvement and development)

2. การสร้างและการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ดำเนินการร่างและยืนยันรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบที่ได้ทั้ง 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีค่านิยมพันธกิจและวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Values, Mission and Vision) 2) ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring community) 3) ภาวะผู้นำร่วมกัน (Shared Leadership) 4) การทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaborative Teamwork) 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive structure) 6) การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Learning Management) และ 7) การปรับปรุงและพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Professional improvement and development)

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 มีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มี 7 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การมีค่านิยม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) ชุมชน กัลยาณมิตร 3) ภาวะผู้นำร่วมกัน 4) การทำงานร่วมกันเป็นทีม 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน 6) การจัดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง และ 7) การปรับปรุงและพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 องค์ประกอบด้านการมีค่านิยม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ร่วมกัน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มากเป็นอันดับที่หนึ่ง ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 31.841 โดยมีตัวแปร 11 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบด้านการมีค่านิยม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ร่วมกัน พบว่า โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติงานได้ โรงเรียนมีการกำหนดค่านิยมร่วมในการทำงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของครูอย่างเป็นรูปธรรม โรงเรียนส่งเสริมให้ครูรับรู้ร่วมกันในพันธกิจของสถานศึกษา เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายเป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่สุดตามลำดับ โรงเรียนมีการกำกับติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ อย่างครอบคลุมต่อเนื่อง โรงเรียนส่งเสริมให้ครูรับรู้ร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกัน โรงเรียนมีการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนการศึกษาในระบบเครือข่ายอย่างต่อเนื่องและครอบคลุม โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความสำเร็จที่ชัดเจนและเข้าใจตรงกัน โรงเรียนเปิดโอกาสให้หน่วยงานอื่น ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์การจัดการศึกษา โรงเรียนมีกระบวนการร่วมมือในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับค่านิยมร่วมของคณะครู โรงเรียนมีค่านิยมร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน และโรงเรียนมีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ให้ทุกภาคส่วนได้รับทราบเข้าใจตรงกัน มีความสำคัญมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Huffman, 2003, p. 213 กล่าวว่าการวิจัยเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ พบว่า โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการทำให้ครูและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ความเชื่อและค่านิยมร่วมกันมีเป้าหมายเดียวกัน

1.2 องค์ประกอบด้านชุมชนกัลยาณมิตร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มากเป็นอันดับที่สอง ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 4.685 โดยมีตัวแปร 10 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบด้านชุมชนกัลยาณมิตร พบว่า ครูในโรงเรียนมีความเคารพซึ่งกันและกัน ครูมีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ครูในโรงเรียนมีความเอื้ออาทรต่อกันและมีความเสริมสร้างพลังเชิงบวกซึ่งกันและกัน ครูในโรงเรียนมีการปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอยู่เสมอ โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ สู่สังคม ชุมชน และมีบรรยากาศความเป็นกัลยาณมิตร โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตรครูมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ครูในโรงเรียนมีเสถียรภาพในการแสดงความคิดเห็น ในงานครูในโรงเรียนมีวัฒนธรรมในการงานร่วมกันอย่างอบอุ่นปลอดภัย และโรงเรียนมีการสร้างสัมพันธภาพในการทำงานของครูอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนเป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่สุดตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับเมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล (2560, หน้า 38) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูมีจำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชุมชนกัลยาณมิตร 2) การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน 3) การมีภาวะผู้นำ 4) การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ และ 5) การมีพื้นที่ปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นต้น

1.3 องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำร่วมกัน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มากเป็นอันดับที่สาม ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 3.996 โดยมีตัวแปร 6 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบด้านภาวะผู้นำร่วมกันพบว่าท่านควรมีทักษะในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับเพื่อนร่วมงานสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างมโนทัศน์การมีวิสัยทัศน์มีความมุ่งมั่นและทุ่มเทต่อความสำเร็จของผู้อื่น มีทักษะในการกำหนดแนวคิด/แนวทางในการจัดการศึกษาสามารถโค้ชผู้ร่วมงานได้ เป็นผู้นำในการทำงานโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา และสามารถกระจายอำนาจเพิ่มพลังอำนาจร่วมกับสมาชิกได้เป็นตัวแปรที่สำคัญมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Voelkel, 2011, p. 215 กล่าวว่า การศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพพร้อมของครู กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีความมั่นคงและยั่งยืน

1.4 องค์ประกอบด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มากเป็นอันดับที่สี่ ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 3.529 โดยมีตัวแปร 7 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีม พบว่า ครูร่วมกันกำหนดเป้าหมายและการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถเต็มศักยภาพ ครูมีการวางแผน การทำงานร่วมกัน ครูมีความรับผิดชอบต่อผลงานร่วมกันเพื่อส่งเสริม การปฏิบัติงานของโรงเรียนและทีมงานให้มีประสิทธิภาพ ครูมีข้อตกลง แนวปฏิบัติในการทำงานเพื่อให้บรรลุผลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และครูมีการเรียนรู้และทบทวนการปฏิบัติหน้าที่และการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน เป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่สุดตามลำดับ ครูมีการตัดสินใจร่วมกันและครูวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนและแก้ไขปัญหาาร่วมกันมีความสำคัญมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ มอร์ริว (Morrow, 2010, p. 165) กล่าวว่าครูรับรู้การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นโอกาสสำหรับความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ประกอบด้วยองค์ประกอบ การสนับสนุนการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ที่มีความหมาย การทำงานอย่างมืออาชีพ และการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

1.5 องค์ประกอบด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มากเป็นอันดับที่ห้า ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 2.755 โดยมีตัวแปร 8 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน พบว่า โรงเรียนมีวัฒนธรรมองค์กรในการทำงานที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โรงเรียนมีบริบทและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนจัดระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีความถูกต้องชัดเจนและตรงความต้องการในการใช้งาน โรงเรียนมีการระดมแสวงหาความรู้ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โรงเรียนมีการจัดสรรเวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญกำลังใจตามความจำเป็นและบริบทของโรงเรียน โรงเรียนมีการสนับสนุนปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนแก่ครูอย่างสม่ำเสมอและเพียงพอ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานต่อสาธารณะและโรงเรียนมีการวางระบบการสื่อสารที่เปิดกว้างและสะท้อนผลต่อการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ Gilrane, Roberts and Russell, 2008, p. 195 กล่าวว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพว่าการสะท้อนความคิด และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของครูได้รับอิทธิพลจากการสนทนาเพื่อช่วยเหลือกันในการพัฒนาวิชาชีพระหว่างครูในโรงเรียน โครงสร้างทางกายภาพ เช่น สถานที่ตั้งโรงเรียน และการจัดตารางเวลาเพื่อให้คณะครูมีการประสานความร่วมมือระหว่างกัน การได้รับกำลังใจจากเพื่อนครู และบุคลากรในโรงเรียน และแหล่งเรียนรู้ที่ครูสามารถนำมาใช้เป็นสื่อการสอน

1.6 องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มากเป็นอันดับที่หก ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 2.718 โดยมีตัวแปร 5 ตัว เมื่อพิจารณาตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พบว่า ครูมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุด ครูมีการจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทางวิชาชีพเป็นประจำและต่อเนื่อง ครูเรียนรู้ตนเอง รู้จักตนเอง ส่งผลการเรียนรู้สู่ผู้เรียน เข้าใจธรรมชาติความเป็นมนุษย์อย่างชัดเจน ครูสะท้อนความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและครูกมีกระบวนการจัดการความรู้เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และคณะ (2557, หน้า 96) ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมาความสำคัญความหมายการแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ร่วมที่ร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วมการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอบทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่การปฏิบัติ

1.7 องค์ประกอบด้านการปรับปรุงและพัฒนาวิชาชีพ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มากเป็นอันดับที่เจ็ด ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 1.996 โดยมีตัวแปร 3 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบด้านการปรับปรุงและพัฒนาวิชาชีพ พบว่าครูมีความรัก เมตตา ปรารถนาต่อผู้เรียน และรวมเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดตามลำดับ ครูมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่จะช่วยพัฒนาวิชาชีพของตนเองอยู่เสมอ และครูมีความตระหนักในตนเองที่จะต้องเรียนรู้ทุกสถานการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลงเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และคณะ (2557, หน้า 96) ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมาความสำคัญความหมายการแบ่งระดับชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ร่วมที่ร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอบทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่การปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้บริหารเป็นบุคคลหลักที่จะเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ดังนั้นจึงควรมีการกระจายอำนาจเพื่อเพิ่มพลังอำนาจในการทำงานร่วมกันกับครู คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาโดยยึดหลักการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพภายใต้ความถูกต้องและหลักคุณธรรม

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบด้านการมีค่านิยม พันธกิจ และวิสัยทัศน์ร่วมกัน เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรมีการกำหนดค่านิยม พันธกิจและวิสัยทัศน์อย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกัน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติงานได้ตรงตามเป้าหมายของสถานศึกษา ทั้งนี้ในการส่งเสริมการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมในทุกองค์ประกอบด้วยเช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาในรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ครั้งต่อไปอาจมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยพัฒนาเป็นโมเดลสมการเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีการเพิ่มตัวแปรด้านบริบทอื่น ๆ เช่น ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลลัพธ์ที่เกิดกับครูผู้สอน เช่น ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอน ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน เพื่อจะช่วยให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างและพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา เช่น ด้านประสิทธิภาพการสอนของครู ด้านการดำเนินงานบริหารจัดการ ด้านการจูงใจ เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มมากกว่านี้ เป็นการศึกษาในระดับสถานศึกษาหรือจังหวัด เพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูและสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- เมธาสิทธิ์ ธีรรัตน์ศรีสกุล. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : แนวทางปฏิบัติสำหรับครู. *ว.มทรส (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 2(2), 214-228.
- เรวดี ชัยเชาวรัตน์. (2558). *การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC*. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด, เอกรินทร์ สังข์ทอง และชวลิต เกิดทิพย์. (2557). *รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 บริบท โรงเรียนในประเทศไทย*. บัณฑิตานิ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *แนวปฏิบัติงานการจัดการศึกษาของสถานศึกษานิเทศก์ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- Gilrane, Roberts and Russell. (2008). Building a Community in which Everyone Teaches, Learns and Reads : A Case Stud., *The Journal of Educational Research*. 101(6): 333 – 351.
- Hord, S. M. (2004). *Professional learning communities: Communities of continuous inquiry and improvement*. Texas: Southwest Educational Development Laboratory.
- Huffman, Hipp. (2003). *Reculturing Schools as Professional Learning Communities*. Lannam. MD : Scarecrow Education.
- Morrow, J.R. (2010). *Morrow Teachers' Perceptions of Professional Learning Communities as Opportunities For Promoting Professional Growth*. Doctoral Dissertation. North Carolina: Appalachian State University, Boone NC.
- Voelkel, Robert Holland, Jr. (2011). *A Case Study of the Relationship between Collective Efficacy and Professional Learning Communities*. University of California, San Diego; California State University San Marcos.